

Arrest

nr. 140 785 van 12 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 19 juni 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten van 12 mei 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 2 augustus 2010 en 16 januari 2014 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 12 mei 2014 worden de onder punt 1.1. vermelde aanvragen ongegrond verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 02.08.2010 en 16.01.2014 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(..)

+kinderen

(..)

Nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

Adres: (..)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op respectievelijk 22.09.2011 en 19.02.2014, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden:

De aangehaalde medische problemen van S., R. (..) en S.J. (..) kunnen niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Voor S., R. (..)

Op 25.03.2014 bracht de arts-adviseur een advies uit omtrent de gezondheidstoestand van S., R. (..). In dit medisch advies wordt het volgende gesteld:

"Dit medisch dossier laat niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte. (EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer, nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2mei1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit het medisch dossier blijkt geen directe bedreiging voor het leven van betrokkene, er is geen enkel vitaal orgaan aangetast en de aangehaalde psychologische toestand van betrokkene vereist geen speciale beschermingsmaatregelen.

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling ook wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar betrokkene verblijft.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar betrokkene verblijft.

Ik stel bijgevolg dat het in casu niet gaat om een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

(zie gesloten omslag in bijlage).

Voor S.J. (..)

De arts-adviseur oordeelde in zijn advies d.d. 06.05.2014 dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat S. J. (..) op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland. (zie gesloten omslag in bijlage).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkenen lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkenen gewoonlijk verblijven.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkenen gewoonlijk verblijven een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van "verlies van recht op verblijf.

Voor S., R. (...) zal een eventuele onmogelijkheid tot reizen bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan S., R. (...) en S. H. (...) te willen overhandigen.

GELIEVE ONDER GEEN BEDING DEZE BESLISSING TE BETEKENEN AAN S., R. (...) en S. H. (...) ZONDER DE BIJGEVOEGDE GESLOTEN OMSLAG. “

1.3. Op 12 mei 2014 wordt tevens beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) aan de verzoekende partijen. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing, die luiden als volgt:

“De heer:

Naam + voornaam: S., H. (...)

(...)

nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: Betrokkene verklaart in zijn asielprocedure op 21.02.2010 het grondgebied te hebben betreden. Op 08.07.2010 werd betrokkene zijn asielprocedure afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het toegestane verblijf van maximaal 90 dagen op 180 dagen is heden ruimschoots overschreden.”

“Mevrouw:

Naam + voornaam: S., R. (...)

(...)

nationaliteit: Macedonië (Ex-Joegoslavische Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980, is hij een vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: Betrokkene verklaart in haar asielprocedure op 21.02.2010 het grondgebied te hebben betreden. Op 08.07.2010 werd betrokkene haar asielprocedure afgesloten met een bevestigende beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire bescherming door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het toegestane verblijf van maximaal 90 dagen op 180 dagen is heden ruimschoots overschreden.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota met opmerkingen voert de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid aan wegens gebrek aan belang voor zover het beroep gericht is tegen de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten. Zij wijst erop dat deze werden afgeleverd in het kader van een gebonden bevoegdheid. Tevens stelt zij dat een eventuele vernietiging van een beslissing op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet niet automatisch hoeft te leiden tot vernietiging van een bevel om het grondgebied te verlaten.

2.2. De Raad wijst er evenwel op dat, zoals uit hetgeen volgt zal blijken, de beslissing van 12 mei 2014 waarbij de aanvragen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werden verklaard, vernietigd wordt. Deze vernietiging heeft tot gevolg dat verzoekende partijen terug worden geplaatst in de verblijfssituatie die gold voor het treffen van de ongegrondheidsbeslissing van 12 mei 2014. Verzoekende partijen vallen aldus terug op hun ontvankelijk verklaarde aanvragen om machtiging tot verblijf die ingediend werden op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen hebben immers op grond van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet recht op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten. Ze hebben recht op een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvragen. Derhalve dienen de tweede, en derde bestreden beslissing, namelijk de bevelen om het grondgebied te verlaten, uit het rechtsverkeer gehaald te worden en dienen deze te worden vernietigd. Om die reden wordt de exceptie verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij menen dat er tevens sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Verzoekende partijen betogen als volgt:

“Uit het door de ambtenaar-geneesheer overhandigd advies blijkt geenszins dat de medische zorgen voor J.(...)beschikbaar zijn in Macedonië. Er wordt immers louter verwezen naar een databank, zonder in concreto na te gaan of aldaar een remediëringsprogramma door multidisciplinaire revalidatie, specifiek voor minderjarigen mogelijk is. De loutere aanwezigheid van psychologen en psychiaters is uiteraard niet afdoende om te kunnen besluiten dat het thans gevolgde remediëringsprogramma kan worden voortgezet in het land van herkomst. Uit niks blijkt dat aldaar een gespecialiseerde opvolging voor minderjarigen voorhanden is.

Verzoekers (en de behandelende kinderpsychiater) zijn er evenwel van overtuigd dat een efficiënte behandeling niet voorhanden is in hun land van herkomst.

De psychisch-medische zorgen in Macedonië zijn er duidelijk ontoereikend. Hierover heeft de ambtenaar-geneesheer niks gesteld in het advies.

Nochtans hebben verzoekers gewezen op het tekort aan professioneel opgeleid personeel, zodat het zonder meer duidelijk is dat de zoon van verzoekers niet zal kunnen beschikken over medische zorgen van een aanvaardbaar kwalitatief niveau (RvSt 7 mei 2001, nr. 95.175.RDE 2002 N° 119; RvSt 30 november 1999, nr. 83.760.RDE 2002 N° 119; Kortg. Leuven 6 december 1996, T. Vreemd. 1997, 299-300).

Er kan hiervoor ook worden verwezen naar de studie van Hamada Hamid, Karen Abanilla, Besa Bauta, Keng-Yen Huang, ‘Evaluating the WHO Assessment Instrument for Mental Health Systems by comparing mental health policies in four countries’, Bull World Health Organ, vol. 86 nr. 6 Genebra June 2008, te vinden op: http://www.scielosp.org/scielo.php?pid=S0042-96862008000600015&script=sci_arttext: ‘Compared to Japan, the other three countries’ mental health services are meagre. The number of psychiatric beds in Japan is the highest in the world.13 In 2000, the ratio of psychiatric beds per 10 000 individuals in Japan was 28.4, three times higher than in the United Kingdom, and there was also a 95% occupancy of these beds.5 The former Yugoslav Republic of Macedonia has the next highest ratio of inpatient psychiatric beds, at 8.2 per 10.000 individuals, with Iraq and the Philippines having 0.6 and 0.9 per 10 000 individuals, respectively.’

Among the four countries, Japan has the highest per capita ratio of individuals providing mental health services.14 Despite the fact that Japan has 13–23 times more psychiatrists than Iraq and the Philippines, it still has an inadequate number of mental health staff providing community care; this has slowed its progress in carrying out its de-institutionalization policy. Of the three developing countries, The former Yugoslav Republic of Macedonia has the highest ratio of psychiatrists per 100 000 individuals.

Met deze gegevens heeft verwerende partij geen rekening gehouden, zodat de bestreden beslissing ten onrechte werd genomen.

De in het middel opgeworpen beginselen en artikelen zijn dan ook geschonden.”

3.2. Verzoekende partijen betogen ondermeer dat geenszins blijkt dat de noodzakelijke zorgen voor hun zoon - die minderjarig is - aanwezig zijn in het land van herkomst, nu de arts-adviseur louter verwijst

naar de aanwezigheid van psychologen en psychiaters, terwijl niet blijkt dat de specifieke behandeling voor minderjarigen mogelijk is.

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

3.4. Artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

3.5. Uit artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat een verblijfsmachtiging op grond van medische redenen enkel kan worden toegestaan indien de aanvrager bewijst dat zijn leven of fysieke integriteit in gevaar is of indien hij in een onmenselijke of vernederende situatie dreigt terecht te komen omdat er geen adequate behandeling bestaat voor zijn gezondheidsprobleem in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. Het komt enkel aan een door verweerder aangestelde arts toe om het al dan niet bestaan van dit reëel risico te beoordelen.

3.6. Op 6 mei 2014 heeft de arts-adviseur volgend advies verstrekt inzake de aandoening(en) van S.J.:

“Graag kom ik terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 16/01/2014.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

(..)

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 5-jarige jongen een ontwikkelingsstoornis heeft, voornamelijk naar taalontwikkeling toe. Verder heeft hij ook een psychotische problematiek. Er is geen medicamenteuze behandeling maar wel een opvolging door psychotherapeuten en een psychiater.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Macedonië:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

(1) Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank van International SOS van 22/06/2012 met het uniek kenmerknummer BMA-4133.

Betreffende de medische begeleiding van betrokkene, uit (1) blijkt dat er in Macedonië psychiaters zijn evenals psychotherapeuten die gedragstherapie kunnen geven.

(..)”

3.7. Uit het stuk waarnaar de arts-adviseur verwijst van MedCOI-databank blijkt dat gevraagd werd of een dertigjarige die lijdt aan PTSD met psychotische symptomen en depressie kan behandeld worden in

Macedonië door een psychiater en of psychotherapie zoals cognitieve gedragstherapie via een psychotherapeut of psychiater beschikbaar is. Op deze vragen wordt bevestigend geantwoord.

Uit voorgaand stuk blijkt aldus dat voor *volwassenen* behandeling via een psychiater of psychotherapeut mogelijk is.

Evenwel blijkt uit de medische attesten die verzoekende partijen hadden voorgelegd, dat uitdrukkelijk geattesteerd wordt dat hun kind J. – een zeer jonge minderjarige - nood heeft aan een intensief revalidatieprogramma waarbij benadrukt wordt dat regelmatige *kinderpsychiatrische* follow-up nodig is.

Uit de door de arts-adviseur geconsulteerde informatie kan geenszins opgemaakt worden of de behandeling door een psychiater of psychotherapeut in Macedonië ook specifiek geldt voor kinderen. Verzoekende partijen kunnen aldus gevolgd worden in hun kritiek waar zij stellen dat niet blijkt of een intensief revalidatieprogramma specifiek voor minderjarigen mogelijk is in Macedonië.

De verwerende partij beperkt zich in de nota met opmerkingen tot een verwijzing naar het advies van de arts-adviseur – hetgeen gelet op voorgaande geenszins volstaat – en meent dat verzoekende partijen er niet in slagen aan te tonen dat de opvolging door psychiaters en psychotherapeuten die gedragstherapie kunnen geven, niet zou volstaan. Evenwel benadrukt de Raad dat uit voorgaande bespreking is gebleken dat het bestuur niet heeft aangetoond dat de behandeling waarnaar zij verwijst ook specifiek voor kinderen geldt zodat J. hierop kan terugvallen, zodat het betoog van de verwerende partij niet kan gevolgd worden.

3.8. Een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in het licht van de zorgvuldigheidsplicht kan worden aangenomen. Dit volstaat om de eerste bestreden beslissing te vernietigen. Er bestaat aldus geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelen(onderdelen) tegen de eerste bestreden beslissing.

3.9. In een enig middel, gericht tegen de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten, voeren verzoekende partijen de schending aan van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en artikel 3 EVRM.

Verzoekende partijen betogen als volgt:

“Bij het nemen van de bevelen werd door verwerende partij geen rekening meer gehouden met de medische toestand van verzoekers en met name met de onbeschikbaarheid/ontoegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst.

Gelet op de ernstige gezondheidstoestand van verzoekers en de ontoegankelijkheid van de behandeling in hun land van herkomst heeft verwerende partij dan ook in strijd met artikel 3 EVRM de bevelen genomen om het grondgebied te verlaten.

Verwerende partij had alvorens de bevelen uit te vaardigen een onderzoek moeten voeren naar de behandelingsmogelijkheden en de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst, hetgeen zij duidelijk niet heeft gedaan.

Zie hieromtrent ook S. BOUCKAERT, Documentloze vreemdelingen. Grondbescherming doorheen de Belgische en internationale rechtspraak vanaf 1985, Maklu, Antwerpen, 2007, 161: ‘Wat dit laatste betreft, heeft de Raad van State reeds in meerdere arresten geoordeeld, onder expliciete verwijzing naar het zorgvuldigheidsbeginsel, dat de Dienst Vreemdelingenzaken, bij de evaluatie van de medische zorgverstrekking in het land van herkomst, niet alleen de mogelijkheid tot behandeling van een medische aandoening moet onderzoeken, maar eveneens moet nagaan of die zorgverstrekking ook toegankelijk is voor de betrokken vreemdeling. Met name dient de dienst daarbij na te gaan of de vreemdelingen in staat is om de kosten van de noodzakelijke behandeling financieel te dragen.’ Gelet op de afwezigheid van een dergelijk onderzoek moet worden aangenomen dat het voor verzoekers dan ook onmogelijk is om terug te keren omwille van de medische redenen van verzoeker.

De bevelen om het grondgebied te verlaten dd. 12.05.2014 vormt dan ook een schending van artikel 3 EVRM (zie dienaangaande ook 9ter aanvraag), minstens is er sprake van een schending van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Een vernietiging van de bevelen om het grondgebied te verlaten, als accessorium van de beslissing dd. 12.05.2014 waarbij de aanvraag om tot een verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 gemachtigd te worden ongegrond werd verklaard, is dan ook op zijn plaats.

Ten overvloede merken verzoekers nog op dat wanneer de beslissing dd. 12.05.2014 die handelt over de aanvragen om verblijfsmachtiging om medische redenen van verzoekster en hun zoon J. (..), wordt

vernietigd, verzoekers terugvallen op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter Vw. Verzoekers hebben in dat geval derhalve opnieuw een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over hun aanvraag. Zij hebben ook recht op een attest van immatriculatie en kunnen derhalve niet het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Het bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten dienen dan ook vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid uit het rechtsverkeer te worden gehaald en te worden vernietigd.”

3.10. De Raad verwijst naar de bespreking onder punt 2.2. Gelet hierop worden de tweede en derde bestreden beslissing eveneens vernietigd.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 mei 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 12 mei 2014 worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER